

IK BEN GEDOOPT!

Marcus 1: 9-11 en Romeinen 6: 3-13

Het verhaal gaat dat als Maarten Luther het moeilijk had, hij uitriep: baptizatus sum. Het betekent: Ik ben gedoopt. Als hij het niet meer zag zitten, als hij ernstige twijfels had - ja, ook deze man kende dat – dan riep hij uit: Ik ben gedoopt! Het schijnt dat hij deze woorden in grote koeie letters op de muur had geschreven. Baptizatus sum – ik ben gedoopt. Elke keer als hij er geen gat in zag, hielpen hem deze woorden. Als je gedoopt wordt krijg je een doopkaart. Ook Jonathan krijgt er een. De doopnaam staat erop, uiteraard. En de doopdag 12 november, de kerk en de voorganger. Die van mij zit ergens in een fotoalbum. Wellicht geldt dat voor jou ook. Maar eigenlijk is dat zonde. Je doopkaart, het bewijs dat je gedoopt bent is meestal wegstopt in een fotoalbum of een in een la, met het verkeersdiploma, de rapporten van de lagere school en de medailles van de avondvierdaagse. Eigenlijk is dat zonde. Want dat helpt niet om de doop tot een levende realiteit te maken. Je bent gedoopt - de meeste van ons als kind. Maar het is vaak iets van toen. Hoe anders was dat voor Luther! Voor hem was zijn 'gedoopt zijn' een levende realiteit. Zijn 'doopkaart' stond op de muur. 'Ik ben gedoopt' Het hield hem op de been.

Waar gaat het om in de doop? Ten diepste is de doop een overgangsritueel. Je laat zien dat je van de ene levensstaat overgaat in de andere. Het is een markeringspunt. Zoals in het leven van Paulus. Hij vervolgde Christenen en bedreigde ze met de dood. Maar op een goeie dag wordt hij bij z'n nekvel gegrepen. Er straalt een hemels licht en hij valt op de grond. Er klinkt een stem uit de hemel: 'Saul, Saul waarom vervolg je mij?' 'Wie bent, u Heer?' 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt. Sta, op en ga naar de stad' Maar Saul ziet geen hand voor ogen. Hij is volslagen blind en moet bij de hand genomen worden. Er volgen drie dagen van diepe duisternis. Na drie dagen legt ene Ananias hem de handen op. De schellen vallen hem van de ogen Hij kan weer zien, Hij staat op - na drie dagen - en laat zich dopen. Paulus kon zijn leven indelen in twee stukken: voor zijn doop en na zijn doop. Ik denk dat Paulus zijn doop van zijn leven niet meer heeft vergeten. Als je als baby gedoopt bent is weet je er niets meer van. Voor Olaf is dat anders, jij was toen 34 jaar. Heel bewust heb je dat meegemaakt.

Wat is de betekenis van de doop? Het woord dopen komt van het woord dompelen. Als wij gedoopt worden in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, dan worden wij ondergedompeld in de Drie-enige God. Dan is God helemaal om je heen. Zoals je een duik neemt in de zee. Het water omsluit je dan helemaal. Zo omsluit de Heer ons. Gedoopt worden is omgeven worden door Jezus en door de God van Jezus. Je bent van Hem. Je hoort bij Hem. Je bent één met Hem. Dat wordt in de doop zichtbaar gemaakt. Dat gebeurde er toen jij – zoveel jaar geleden – gedoopt werd. Waarschijnlijk heb er je geen weet meer van. En eigenlijk is de doop het teken van de ultieme aanvaarding door God. Kijk maar naar die Paulus. Hij stond Christenen naar het leven. God had hem ook door de bliksem kunnen laten treffen. Maar nee, er klonk een stem. 'Saul, Saul' Hij werd aangesproken. 'Saul, Saul, waarom vervolg je mij?' Het is een confronterende vraag, maar er klinkt liefde in door. De Heer schrijft hem niet af. God gaat verder met deze vervolger. Drie dagen later staat hij op en wordt hij gedoopt. Deze vervolger wordt omgeven door Jezus Christus. En als dat voor deze vervolger geldt, waarom zou dat niet voor jou gelden? De doop is het teken van de ultieme aanvaarding. We hebben gelezen over Jezus. Hij werd ook gedoopt. Als het voor iemand niet nodig was geweest, dan was hij het wel. Maar toch stap hij in het water en gaat kopje onder. Als hij opstaat klinkt er ook een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.' Ik geloof dat God dit ook in de doop tegen ons allemaal zegt. 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.' God zegt dat tegen Jonathan. God zegt dat ook tegen jou vanmorgen. Is het niet fantastisch om gedoopt te zijn! Wat jammer, dat we daar zo ontzettend weinig bij stil staan. Wat zonde! Daarom is er tijdens de Paaswake gelegenheid om naar voren komen te komen en je hand in het doopwater te steken. Maar vaak is dat een dienst voor liefhebbers. Je kunt de doopgedachtenis ook nog een

andere manier doen. Je neemt als voorganger een emmer water en met een wijwaterkwast gooi je water uit over de kerkgangers. Je moet het voelen.

Dopen gaat diep. ‘Weet je niet dat wij die gedoopt in Christus Jezus zijn gedoopt in zijn dood?’ Zegt Paulus. We zijn door de doop met hem begraven om, zoals Christus uit de dood is opgewekt een nieuw leven te leiden. Dit zijn hele diep ernstige woorden. Je moet er een hele tijd op kauwen om er iets van te begrijpen. Ik hoor er dit in: Jezus missie was om te leven in totale gehoorzaamheid aan zijn Vader. Hij moest het de dood bekopen. De mensen, wij mensen, spijkerde Gods wandelde liefde aan een kruis. Maar God liet het er niet bij zitten. Hij wekte Hem op uit de dood. Dat was de levensgang van Jezus Christus. Dat was de weg die wij allemaal hadden moeten gaan. Maar wij slaan op de vlucht als het erop aankomt. Jezus ging die weg, namens ons. In de doop wordt de levensweg van Jezus, onze levensweg. In de doop sterven we. Alles wat niet klopt in ons leven: onze angsten, ons mislukken sterft. En we staan op tot een nieuw leven. De doop laat ons zien dat God de weg van Jezus voor ons van toepassing wordt verklaard. Voor mij, zegt God: ben je een geliefde, een rechtvaardige. Niet omdat jij dat zo waarmaakt in je leven Maar omdat ik er voor kies om zo naar jou te kijken. Jij bent met Jezus opgestaan tot een nieuw leven. Het oude ligt achter je. Wat je was is verleden tijd. Je zit niet meer vast aan alles wat je hebt gedaan. Je hoeft je leven niet meer te laten bepalen door wat er gebeurd is. Een nieuw leven ligt voor je. Dat laat de doop ons allemaal zien. Dat laat de doop ook zien als we kleine kinderen dopen. Ze worden – bij voorbaat al – opgewekt tot een nieuw leven.

Tot nu toe allemaal prachtig! Maar hoe werkt dat? Zoveel mensen haken af, ook die gedoopt zijn. De doop geeft je geen status. Zo van eenmaal gedoopt en alles is verder in orde. Je bent gedoopt, wellicht, maar hoe krijgt dat werking in je leven? Het is geen magisch middeltje. Het is ook geen verzekering: ‘je weet nooit waar het goed voor is, je kan nooit weten.’ De doop is een grote belofte aan jou. En die belofte blijft altijd geldig. Maar het gaat niet werken als je er geen geloof aan hecht. Als je een prijs wint, maar je haalt hem niet af. Dan krijg je de prijs niet. Door het geloof wordt die belofte werkzaam. De doop zet je ook in beweging. Jij bent opgestaan tot een nieuw leven. Leef dan ook zo. De witte doopjurken laten dat trouwens ook zien. Wit is de kleur van het nieuwe leven. Dat is trouwens ook de reden dat ik deze witte albe draag, als ik voorga. Er is een tijd is geweest dat ik een zwarte toga droeg met een witte bef. Advocaten, rechters en professoren dragen die ook. Het is een academisch gewaad. Het is ook ambtskleding. Als voorganger sta ik hier niet namens je zelf. Ik heb een zending. Ik hoop dat wat ik zeg meer is dan een meninkje van ds Jan. We bidden erom dat door de Geest, door deze woorden heen, de stem van God tot jou spreekt. Sinds een jaar of twintig draag ik deze witte albe. In de tijd van Jezus was droeg bijna iedereen dit witte onderkleed. En als je gedoopt werd deed je je overkleding uit en werd in dit witte onderkleed gedoopt. En dat werd een prachtig symbool. Het witte onderkleed als teken van het nieuwe leven. Ik sta hier niet zozeer als iemand die gestudeerd heeft aan de universiteit, maar als een gedoopt mens, als een vertegenwoordiger van het nieuwe leven. Daarom draag ik graag deze witte albe. We zijn in de doop met Jezus gestorven en opgestaan tot een nieuw leven. Maar daarmee zeggen we nogal wat! Stel je voor: op je werk zegt je collega: ‘zullen we mindere kwaliteit leveren de klant heeft het toch niet door’ Jij zegt dan: ‘Sorry, daar doe ik niet mee. Ik namelijk ben gedoopt. Dit soort gedrag past niet bij het nieuwe leven waartoe ik ben opgestaan.’ Het is een beetje onwaarschijnlijk. Maar je voelt wel aan. Je doop doet een beroep op je levenswijze. ‘Ik ben gedoopt’ riep Luther uit, als hij het te kwaad had. Het is een troost, als alles uit je handen valt. ‘Ik ben gedoopt’ Het is ook je kompas, bij de vraag; wat doe ik wel en wat doe ik niet. We zijn door de doop met Jezus Christus begraven om, zoals Christus uit de dood is opgewekt een nieuw leven te leiden. Vanmorgen klinkt er een stem uit de hemel. Weet je wat die tegen je zegt: Wil je opstaan en Mij volgen? Amen